

Lyssnare reagerar på Nordegren och Epstein i P1

I radioprogrammet "Nordegren och Epstein" om Kubas hälsovårdsinsatser runt om i världen under coronakrisen fick Erik Jennische från "Civil Rights Defenders" vara megafon för USA:s utrikespolitik 20 april. Den försöker utmåla de kubanska läkarna som offer för människohandel. En bild som Jennische återförmedlar. Ren anti-kubanska propaganda framfördes utan något ifrågasättande från programledarna. Inget om att till dags dato 20 länder bett om kubansk hjälp och att kubanska läkare finns i ett 60-tal länder. Ofta på platser dit inhemska läkare inte vill vara. En humanitär insats som under årens lopp gynnat miljontals fattiga människor.

Många lyssnare har reagerat. P1 har svarat att de ska "titta på saken". Inget som märktes i programmet dagen efter, 21 april. Däremot läste man upp lyssnarbrev i andra ämnen. Därmed står den extremt partiska och ensidiga bilden kvar. I strid mot uppdraget som Public Service har.

Nedan några av de kommentarer som skickats till programmet.

Mail till Radions P1 från lyssnare

Till: nordegrenepstein@sverigesradio.se

Hej Tomas och Louise!

Då det är mycket sällan som media i Sverige uppmärksammar Kubas mångåriga, professionella hälso-/sjukvårdsinsatser runt om i världen såg jag fram emot att få lyssna till ert inslag i em. Tyvärr blev jag relativt omgående besviken på den mycket dåligt

underbyggda presentationen av gästen men även bristen på kritiska frågor från er som SR-journalister.

Representanter för FN och framför allt WHO har vid otaliga tillfällen uttalat sin beundran och uppskattning för de ovärderliga insatser som kubanerna har utfört i nästan 60 år. Detta var uppenbarligen inte känt för den inbjudna gästen som presenterades som sakkunnig vad gäller Kubas arbete.

Inte heller nämndes något om att Kuba under nästan sex decennier har haft mer hälso-/sjukvårdspersonal stationerade i olika länder än WHO, vilket den senare har bekräftat och lovprisat.

Som FN-anställd med stationering i tre olika kontinenter har jag i mer än tre decennier arbetat tillsammans med många kubaner. Jag och mina kollegor imponerades otaliga gånger av deras professionalism och engagemang. Till skillnad från personalen för olika biståndsorganisationer levde de dessutom bland människorna som de hjälpte och på så sätt vann de en enorm uppskattning.

Att låta gästen, oemotsagd få säga att han och hans organisation har träffat en person som påstått att kubanerna inte kan neka tjänstgöring utomlands är inte värdigt ett svenskt public serviceföretag. Att detta skulle vara fallet antyddes inte vid något tillfälle något sådant för mig eller mina FN-kollegor i vårt dagliga arbete eller i samtal med kollegor vid besök i Havanna. Däremot är det korrekt att den enskilda kubanen under sin

utlandstjänstgöring får enbart sin vanliga lön. Därutöver erbjuds fri tillgång till mat och bostad. Men när personen återvänder till Kuba utbetalas en bonus. Detta är baserat på kubanernas grundläggande syn på solidaritet med andra människor som beslutades om efter det att diktatorn Batista hade störtats.

WHO har också bekräftat att det inte råder någon brist på

hälso-/sjukvårdspersonal i Kuba. Däremot har det under lång tid varit knapphet på en del läkemedel och sjukvårdsutrustning som beror på att Kuba inte kan importera sådan pga USAs decennielånga och alltmer upptrappade, inhumana handelsblockad gentemot

Kuba. Detta strider mot mänskliga rättigheter något som praktiskt taget alla länder representerade i FN har fördömt i flera årtionden men som USA helt ignorerar och även tvingar många andra länder att efterleva. Om detta

var gästen från Civil Rights Defenders (CRD) helt tyst liksom ni som journalister, avlönade av oss skattebetalare i Sverige

Mvh, Per-Olov

Hej!

Avsnittet som behandlade förhållandena för kubanska läkare och Kubas befolkning var mer än önskvärt vinklat. Att inte låta människor med insikt i verkliga förhållanden komma till tals utan enbart föra fram regimfientlig propaganda trodde jag var under SR:s värdighet som oberoende medium.

Bakgrunden till Kubas finansiella situation går tillbaka till april 1959, då de första Amerikanska protesterna mot exproprieringen av utlandsbolagsägd jordbruksmark och avstyckning av densamma till inhemska bönder genomfördes. 1963 påbörjades sedan en serie med allt strängare sanktioner mot Kuba och över 600 mordförsök på Fidel Castro genomfördes fram till hans bortgång i november 2018. Sanktionerna och de av CIA stödda kupp- och mordförsöken tvingade Kuba att bli en säkerhetsstat. Det förhindrade också införandet av allmänna val, något som planerades 1959 att genomföras 1960. De två första stora välfärdsreformerna var fri utbildning och fri hälsovård och 1961 skickades de första läkarna från Kuba att bistå länder i regionen med medicinsk expertis.

Kubanska läkare arbetar utomlands på frivillig basis och erhåller vanlig kubansk läkarlön plus utlandsbonus för sitt arbete. Under utlandsvistelsen har de gratis kost och logi. Mottagarländerna betalar efter förmåga, dvs fattiga länder betalar ingenting (men står för mat och sovplats) medan rika länder betalar vad det skulle kosta dem att anlita inhemska konsultläkare. Läkarna får i det senare fallet 25-30% av det utbetalade beloppet, medan 70-75% går till Kubas egen sjukvård. Att kalla detta människohandel är rent skamligt, grov lögn och propaganda.

Kuba har världens högsta läkartäthet och har fler läkare per capita än något annat land även när de medicinska brigaderna är på främmande mark. Kubas folk lider under USA:s blockad av IBAN/Swift och att amerikanska krigsfartyg hindrar handelsfartyg att nå ön, men de delar det lilla de har mellan alla invånare och beslutsamheten att inte ge upp för påtryckningarna från USA är fortsatt stort.

Hampus

Korrigerer genast ang. Kuba!

Hej!

Nu är jag besviken! Hur kunde ni, mitt favoritprogram, sända ett så ensidigt och inkorrekt inslag om och kring Kubas läkare? Och på min födelsedag dessutom! Om ni inte korrigerar snarast kommer jag aldrig mer lyssna på er. Usch!

Carina

Hej,

Att låta Jennische ensamt få kommentera Kuba är ungefär lika opartiskt som att låta Ebba Busch Thor kommentera Ateisternas Riksförbund eller låta Hovets talesperson kommentera Republikanska Föreningen.

Jennische och hans organisation har sedan årtionden bedrivit kampanj mot Kuba. Trots det var han dåligt insatt och okunnig i ämnet. Men man kan ju höfta och chansa. Risken att bli motsagd fanns ju inte eftersom han var själv.

Några fel:

Kuba har skickat läkare utomlands sedan 1961. (det visste han inte)

Läkare SÖKER om att få jobba utomlands. Inget tvång. De skriver på kontrakt där alla villkor är angivna i detalj.

Det råder INTE brist på läkare i Kuba. Läkartätheten är betydligt högre än i Sverige, även om man räknar bort läkarna i utlandet.

Läkarna har full lön hemma medan de är utomlands. Där har de gratis tillgång till mat, bostad och transporter. När de kommer hem får de dessutom en bonus utbetald.

De flesta länder betalar ingenting. T.ex. Haiti som är fattigt. Rika länder betalar, t.ex. Sydafrika.

Läkarna får ca 25 - 30 procent av det utbetalade beloppet, beroende på Kubas avtal med mottagande land. Resten går till den kubanska hälsovården.

Ofta är WHO den organisation som skriver kontrakten. (eller PAHO, som är delen för Latinamerika)

USA bryr ju sig knappast om arbetsvillkoren för folk i världen, men just de kubanska läkarna är man väldigt många om (liksom Jennische) Man kan ju fråga sig varför.

Uppräkningen skulle kunna fortsätta, men det får räcka. Varför erbjuder inte USA läkarhjälp? Javisst ja, de köper upp utbildad hälsovårdspersonal från fattiga länder, "brain drain".

Uset journalistik.

Zoltan

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0